

Fremsat den 28. maj 2013 af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(Etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion, kommunal etablering af bredbånd m.v.)

§ 1

I lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som ændret ved lov nr. 250 af 21. marts 2012, § 22 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 3 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage i tilfælde af, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og bredbåndsudbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
- 2) i hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,
- 3) godkendelse af udgifter til nøddrift,
- 4) etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, hvis alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri, og
- 5) Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om nøddrift.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) at brancheaftalen skal finansiere udgifterne i forbindelse med etablering af nøddrift,
- 2) at der gennem brancheaftalen eventuelt sammen med finansiering fra Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, skal kunne ske finansiering af nøddrift for op til 40 mio. kr,
- 3) meddelelsespligt om udmeldelse for de af brancheaftalen omfattede bredbåndsudbydere,
- 4) varighed af brancheaftalen, og
- 5) opsigelse af brancheaftalen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om godkendelse af brancheaftaler.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om etablering af en Bredbåndsgarantiordning.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen finansierer nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1, kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) at udbydere omfattet af reglerne fastsat i medfør af § 13 a skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen,
- 2) at Bredbåndsgarantiordningens vedtægter samt ændringer heri skal godkendes af Erhvervsstyrelsen,
- 3) at Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til Bredbåndsgarantiordningen, og
- 4) hvordan ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen sammensættes samt forretningsordnen herfor.

Stk. 4. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren regler i medfør af stk. 1, udpeger erhvervs- og vækstministeren ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. I tilfælde af nøddrift opkræves et individuelt bidrag til finansiering af nøddrift af det enkelte medlem af Bredbåndsgarantiordningen. Bidragets størrelse afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse på medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen, som er med i en af Erhvervsstyrelsen godkendt brancheaftale, jf. § 13 b.

§ 13 d. Nøddriftsperioden regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift, jf. § 13 a, stk. 3.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller solgt med henblik på videre drift.

§ 13 e. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for op til 30 mio. kr. for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til Bredbåndsgarantiordningen etableret i medfør af § 13 c, som foreningen optager i tilfælde af, at foreningen inden for et regnskabsår har behov for at finansiere nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om bidrag til Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, stk. 2, så udgifter afholdt efter stk. 1 dækkes inden for et nærmere fastsat antal år.

Stk. 3. Det bidrag, som det enkelte medlem af Bredbåndsgarantiordningen skal betale til foreningen til finansiering af udgifter efter regler fastsat i medfør af stk. 2, afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

§ 13 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om rekonstruktørs og kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om, at der skal indsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen samt bestemmelser om informationsforpligtelser i forbindelse med etablering af nøddrift.

Stk. 3. En udbyder af elektroniske kommunikationstjenester under rekonstruktionsbehandling har pligt til at medvirke til opretholdelsen af driften af tjenesten samt etableringen af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Stk. 4. Etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk. 1 indebærer ikke, at udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler af den grund videreføres, eller at konkursboet af

den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.«

2. Afsnit V affattes således:

»Samhusning, fælles udnyttelse af faciliteter og kommunalt udbud af elektroniske kommunikationsnet«

3. Efter § 60 indsættes:

»Kapitel 21 a

Kommunalt udbud af elektroniske kommunikationsnet

§ 60 a. Kommuner kan på kommercielle vilkår etablere og udbyde elektroniske kommunikationsnet inden for et af kommunen ejet elforsyningsselskabs forsyningsområde, når kommunen ejer et elforsyningsselskab, der:

- 1) har bevilling til at drive netvirksomhed i henhold til lov om elforsyning,
- 2) primært forsyner landdistrikter og mindre byer, og
- 3) forsyner et område, hvor dækningen med højhastighedsbredbånd ligger væsentligt under landsgennemsnittet.

Stk. 2. Kommunens aktiviteter efter stk. 1 skal udøves i et kommunalt ejet kapitalselskab, som er uafhængigt af kommunale forsyningsselskaber.

Stk. 3. Kommunen kan meddele garanti for lån, der optages af det kommunale selskab efter stk. 2, til finansiering af selskabets investeringsudgifter.

§ 60 b. Kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet kan indgå aftaler på markedsvilkår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

§ 60 c. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af reglerne i § 60 a.«

4. I § 81, stk. 2, indsættes efter »9, «: »13 b, 13 c,«.

§ 2

§ 1, nr. 2 og 3 samt § 3 træder i kraft 1. juli 2013. § 1, nr. 1 og 4 træder i kraft 1. oktober 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1 Gældende ret
 - 3.2 Lovforslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmark har internationalt set en veludviklet digital infrastruktur. Mobildækningen med 3G er fx på linje med de bedste lande i Europa. Det samme gælder den danske bredbåndsinfrastruktur. Fx har ca. 83 pct. af alle danske husstande og virksomheder i dag adgang til bredbåndsforbindelser med downloadhastigheder på mindst 30 Mbit/s, og ca. 79 pct. har adgang til uploadhastigheder på mindst 10 Mbit/s.

Der er imidlertid regionale og lokale forskelle i den digitale infrastruktur, og der er fortsat områder, hvor virksomheder og forbrugere ikke kan få den mobilforbindelse eller den bredbåndshastighed, de ønsker. Det er således fortsat en væsentlig opgave at sikre, at alle områder i Danmark har adgang til god mobil- og bredbåndsdækning og dermed mulighed for at høste gevinsterne ved den digitale udvikling.

Derudover kan der, som reglerne er i dag, i forbindelse med en rekonstruktions- eller konkursbehandling af en bredbåndsudbyder træffes beslutning om at lukke og slukke for udbyderens net fra den ene dag til den anden, hvis en videreførelse af driften ikke vurderes at være formålstjenlig i forhold til insolvensbehandlingen. Et pludseligt ophør i leverancen af bredbåndstjenester kan have meget uheldige konsekvenser for både virksomheder og borgere.

Med forslaget fastsættes rammerne for etablering af nød-drift i tilfælde af en bredbåndsudbyders konkurs eller rekon-

struktion, så borgere og virksomheder ikke risikerer at miste deres bredbåndsforbindelse fra den ene dag til den anden, fordi deres udbyder tages under rekonstruktionsbehandling eller går konkurs.

Endvidere forøges kommuners mulighed for udrulning af højhastighedsbredbånd i områder, hvor de private aktører på grund af fx et begrænset kundegrundlag ikke har gennemført en udrulning af højhastighedsbredbånd. Med bestemmelsen får kommuner mulighed for at udrulle bredbåndsinfrastruktur gennem et selvstændigt selskab. Dette forudsætter, at kommunen ejer et elselskab, der primært forsyner landdistrikter og mindre byer, hvor dækningen med højhastighedsbredbånd ligger væsentligt under landsgennemsnittet.

Endelig fastsættes klare rammer for, at kommuner og regioner kan udleje arealer, bygninger, master m.v. til udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester (mobilselskaber) med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet, ved at kommuner og regioner kan indgå lejeaftaler med mobiludbydere på markedsmæssige vilkår.

2. Baggrund

For så vidt angår forslagets bestemmelser om etablering af nød-drift i tilfælde af rekonstruktion eller konkurs, kan borgere og virksomheder, som reglerne er i dag, risikere at miste de tjenester – telefoni og internetadgang – kunderne får

leveret af deres udbyder af elektroniske kommunikationstjenester (en tele- eller bredbåndsudbyder), der tages under rekonstruktionsbehandling eller går konkurs. Et pludseligt ophør i leverancen af bredbåndstjenester kan have meget uheldige konsekvenser for både virksomheder og borgere, hvor adgang til internettet er stadig mere afgørende, fx for landbrugets brug af internetbaserede malkemaskiner eller ventilationsanlæg, i forbindelse med virksomheders og erhvervsdrivendes generelle drift, eller i forbindelse med obligatorisk digital indberetning til det offentlige.

Der er ingen garanti for, at en overdragelse af kundebasen vil finde sted, når bredbåndsudbydere fx går konkurs. Der kan være forskellige forhold, som vanskeliggør eller helt forhindrer en overdragelse af kundebasen, fx særlige kontraktretlige forpligtelser, tekniske forhold eller lignende. I sådanne tilfælde vil det være nødvendigt for eksisterende bredbåndskunder på eget initiativ at få oprettet en ny bredbåndsforsendelse hos en anden bredbåndsudbyder. Oprettelsen af en ny bredbåndsforsendelse kan tage op til flere uger, og det er derfor vigtigt, at den eksisterende bredbåndstjeneste opretholdes, så en berørt bredbåndskunde fx kan fortsætte driften af sin virksomhed uhindret.

I modsætning til hvad der gælder for almindelig telefoni, er der et særligt behov for at kunne fastsætte regler i forhold til bredbåndstjenester. På telefonimarkedet er der i dag en flerhed af udbydere, som udbyder telefoni på forskellige platforme. Både fastnettelefoni, mobiltelefoni og IP-telefoni er forskellige platforme, der i vidt omfang er tilgængelige i hele Danmark. Hertil kommer reglerne om forsyningspligt på almindelig telefoni og reglerne om endagsportering af telefonnumre (flytning af telefonnumre fra en udbyder til en anden), som betyder, at slutbrugere reelt har mulighed for at skifte fastnet- eller mobiludbydere fra dag til dag. Disse forhold gør det muligt for både virksomheder og forbrugere uden afbrydelse af tjenesten at skifte til en ny telefoniudbyder, hvis det skulle ske, at deres eksisterende telefoniudbyder på grund af rekonstruktionsbehandling eller konkurs stopper driften. Selv om bredbåndstjenester også udbydes på flere forskellige platforme, er markedet ikke – som det gælder for telefoni – kendetegnet ved den samme landsdækkende tilgængelighed, og der er ikke fastsat regler om forsyningspligt på området.

Forslaget om kommuners mulighed for at etablere og udbyde bredbåndsinfrastruktur gennem et selvstændigt selskab skal bidrage til at styrke adgangen til gode bredbåndsforsendelser i landdistrikter og mindre byer, hvor dækningen med højhastighedsbredbånd er væsentligt under landsgennemsnittet. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der i Vækstplan DK er afsat 30 mio. kr. årligt i 2014 og 2015 til fremme af dækningen af højhastighedsbredbånd på Bornholm. Midlerne foreslås udmøntet gennem et statsligt udbud.

I forhold til forslaget om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet bemærkes det, at manglende etablering af nye master er en af de primære barrierer for den lokale udbygning af mobildækningen og det mobile

bredbåndnet særligt i tyndt befolkede områder. Det skyldes, at det mulige indtjeningsgrundlag for mobilselskaberne i tyndt befolkede områder af visse kommuner er for ringe til at opveje omkostningerne ved at opsætte nye master og afholde masteleje. Der er i dag ikke en klar hjemmel for kommuners og regioners indgåelse af sådanne aftaler om udlejning. Der er endvidere usikkerhed om, hvorvidt kommunerne i tyndt befolkede områder kan tilbyde mobiludbydere lejevilkår, der afspejler det begrænsede kundegrundlag med henblik på at fremme mobildækningen. I lyset af, at en lejeaftale om mastearial m.v. typisk indgås i et 10-20 års perspektiv, er det vigtigt at skabe klarhed om rammerne herfor.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1 Gældende ret

For så vidt angår forslagens bestemmelser om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs, bemærkes at, om og hvornår virksomheder og borgere mister deres bredbåndsadgang, når en bredbåndsudbyder går konkurs, vil, som lovgivningen er i dag, bero på kurators forpligtelse efter konkurslovens § 110, stk. 1, til ved udførelsen af sit hverv at varetage konkursboets interesser, herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Hvis en bredbåndsudbyder tages under rekonstruktionsbehandling, skal rekonstruktør på tilsvarende vis varetage fordringshavernes interesser i forbindelse med sin vurdering af, om virksomheden eller en del heraf skal søges videreført. Forpligtelsen for rekonstruktør eller kurator til at varetage fordringshavernes eller konkursboets interesser indebærer således blandt andet, at hvis der er tale om en virksomhed, der på tidspunktet for indledning af insolvensbehandlingen fortsat er i drift, skal mulighederne for at søge den insolvente virksomhed videreført ved salg m.v. undersøges. Det skal i den forbindelse blandt andet vurderes, om der er tilstrækkelig med likviditet til at opretholde virksomhedens drift under bestræbelserne på at videreføre den. Rekonstruktør eller kurator skal samtidig have med i sine overvejelser, at en fortsættelse af den insolvente virksomheds drift kan være forbundet med en vis risiko. Det kan således være, at bredbåndsudbyderen eller konkursboet, for at opretholde driften, vil være nødt til at videreføre eller indtræde i gensidigt bebyrdende kontrakter, der eksempelvis kan være ufavorable. Endvidere vil der ved den fortsatte drift også kunne stiftes unødvendige fortrinsstillede krav, fx som følge af behov for køb af teknisk ekspertise. Det kan ligeledes vise sig, at et forventet overskud alligevel ikke realiseres. En fortsættelse af driften vil i sådanne tilfælde være til skade for fordringshaverne.

Rekonstruktør eller kurator har således i dag ingen absolut forpligtelse til at sikre, at virksomheder og borgere, som har været kunder hos en insolvent bredbåndsudbyder, i en kortere eller længere periode efter indledning af insolvensbehandling har sikkerhed for, at deres bredbåndstjenester opretholdes. Det kan derimod fra den ene dag til den anden be-

sluttes, at leverancen af bredbåndstjenesterne skal ophøre, hvis det vurderes, at det vil være i fordringshavernes interesse. Kurator må dog antages at være forpligtet til at opretholde leverancen af bredbåndstjenester for at holde på kunderne og derved bevare kundebasens værdi, når det er i konkursboets interesse at forsøge at sælge virksomheden som igangværende.

Hvis rekonstruktør eller kurator vurderer, at det er i fordringshavernes interesse at opretholde leverancen af en bredbåndstjeneste, vil dette kunne medføre, at bredbåndsudbyderen skal videreføre, eller boet skal indtræde i en eller flere af udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler i medfør af konkurslovens § 12 o, stk. 1, henholdsvis § 55, stk. 1. Angår en sådan aftale en løbende ydelse til bredbåndsudbyderen, vil udbyderen eller boet i givet fald efter omstændighederne være forpligtet til at opsiges aftalen. Dette kan ske med en måneds varsel, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 4, og § 55, stk. 3, selv om der måtte være aftalt et længere opsigelsesvarsel. Det følger endvidere af konkurslovens § 12 o, stk. 4, og § 55, stk. 3, at medkontrahtenten herefter kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af konkurslovens § 12 t eller § 61. Bredbåndsudbyderens medkontrahtenter kan forlange, at udbyderen eller kurator uden ugrundet ophold tager stilling til, om aftalen skal videreføres, eller konkursboet vil indtræde i en gensidigt bebyrdende aftale, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 3, og § 55, stk. 2. I almindelighed antages det, at svaret til medkontrahtenten skal gives i løbet af en uge, men i nogle tilfælde bør det ske hurtigere, eksempelvis ved levering af let fordærvelige varer. Konkursloven åbner mulighed for, at parterne i forbindelse med konkurs selv kan træffe nærmere bestemmelse om fristens længde, jf. § 55, stk. 2, 2. pkt. Fristen må dog ikke være så kort, at boet reelt ikke har mulighed for at indtræde i kontrakten.

Forudsætningen for rekonstruktørs eller kurators stillingtagen til, om udbyderen eller konkursboet skal indtræde i aftalen, er, at de pågældende har et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag herfor. Ofte kender rekonstruktør eller kurator hverken til de faktiske eller retlige forhold forud for indledningen af insolvensbehandlingen, og de har derfor brug for tid til at sætte sig ind i aftalen og forholdene i bredbåndsudbyderens virksomhed. Har kurator derimod forud for et konkursdekrets afsigelse fx været involveret i en forudgående rekonstruktionsbehandling, må det antages, at kurator i vidt omfang kender til konkursboets forhold og derfor hurtigere vil kunne tage stilling til, om konkursboet skal indtræde i aftalen.

I forhold til forslagets bestemmelser om mulighed for kommunal udrulning af bredbånd indeholder den gældende telelov ikke regler, der giver kommuner hjemmel til, at etablere og udbyde elektroniske kommunikationsnet. En kommune kan inden for rammerne af kommunalfuldmagtsreglerne etablere elektroniske kommunikationsnet til eget brug, fx for at forbinde forskellige dele af den kommunale forvaltning. Hvis en kommune skal have mulighed for generelt at kunne udrulle elektroniske kommunikationsnet, kræver dette specifik lovhjemmel. Kommunale elselskaber kan alene

udrulle bredbåndsinfrastruktur, når det sker i nær tilknytning til elforsyningsvirksomheden, og det primære formål er elforsyning, jf. elforsyningsloven.

I forhold til forslagets bestemmelse om kommuners og regioners udlejning samt fastsættelse af lejevilkår i forbindelse med udlejning af arealer samt adgang til bygninger, master, høje konstruktioner m.v. bemærkes, at masteloven i dag giver kommuner hjemmel til at stille krav om fælles udnyttelse af master eller andre høje konstruktioner over 8,5 meter. Dermed kan kommunen fx påbyde en byggeansøger (mobilselskab) at anvende en eksisterende mast i stedet for at opsætte sin egen og samtidig påbyde ejeren af denne mast at give adgang hertil. Kommuners, regioners eller statens master eller høje konstruktioner er også omfattet af disse regler.

Mastelovgivningens regulerer i øvrigt ikke kommunernes mulighed for at udleje arealer, bygninger og lignende til mobiludbydere. Kommunernes mulighed herfor skal derfor vurderes efter de almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse (de såkaldte kommunalfuldmagtsregler). Det er ikke i Økonomi- og Indenrigsministeriets praksis som øverste kommunale tilsynsmyndighed afklaret, hvorvidt der i kommunalfuldmagtsreglerne er hjemmel til at udleje kommunale arealer, bygninger og lignende til mobiludbydere, samt i givet fald hvilke hensyn der efter kommunalfuldmagtsreglerne kan eller skal varetages i forbindelse med udlejning arealer, bygninger og lignende til mobiludbydere.

Regionerne skal varetage opgaverne på i de regionslovens § 5, stk. 1, (lovbekendtgørelse nr. 900 af 30. august 2012) nævnte områder, herunder varetagelse af regionale udviklingsopgaver. Regionerne kan, jf. bestemmelsens stk. 2, ikke varetage andre opgaver end de i stk. 1 nævnte. Dette indebærer, at kommunalfuldmagtsreglerne ikke finder tilsvarende anvendelse for regionernes opgavevaretagelse.

Hjemmelsgrundlaget for kommuners og regioners udlejning af arealer, master og høje konstruktioner m.v. er således i dag uklart. Lovgivningen i dag indeholder tillige ikke en klar afgrænsning af, i hvilket omfang kommunerne i tyndbefolkede områder kan indgå lejeaftaler på vilkår, der afspejler et relativt begrænset kundegrundlag.

3.2 Lovforslagets indhold

Lovforslaget er i forhold til reglerne om nøddrift udformet som en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren, hvorefter ministeren kan fastsætte de nærmere regler, som skal sikre, at en bredbåndsudbyders eksisterende kunder i en periode på op til 30 dage fortsat har adgang til bredbåndstjenesterne i de tilfælde, hvor virksomheden tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og hvor rekonstruktør eller kurator ellers ville være forpligtet til at indstille driften som følge af sine forpligtelser til at varetage fordringshavernes interesser, jf. for så vidt angår konkurslovens § 110.

Lovforslaget fastlægger de overordnede rammer for, hvordan de regler, erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, skal udformes, herunder blandt andet hvilke udbydere og tjenester der omfattes, udformningen af ordningen, hvordan

der sker finansiering af ordningen, omfanget af nøddriften og Erhvervsstyrelsens administration af Bredbåndsgarantiordningen. Reglerne vil blive fastsat efter forudgående dialog med relevante interessenter og efter drøftelse med partierne bag principaftalen om sigtelinier for telepolitikken – danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet fra september 1999 (teleforligskredsen).

Lovforslaget fastlægger rammerne for, at der er op til 40 mio. kr. til rådighed til finansiering af udgifter til nøddrift af bredbåndstjenester, som et konkursbo efter en bredbåndsudbyder måtte afholde, i tilfælde hvor driften af bredbåndstjenesterne ikke søges videreført.

Finansiering søges som udgangspunkt tilvejebragt ved, at der indgås en eller flere brancheaftaler om finansiering af nøddrift mellem de af den foreslåede § 13 a omfattede bredbåndsudbydere. Såfremt en eller flere af de bredbåndsudbydere, der er omfattet af reglerne, ikke indgår en brancheaftale, giver lovforslaget mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at disse skal være medlem af en Bredbåndsgarantiordning, hvormed de forpligtes forholdsmæssigt til finansiering af nøddrift. Hverken parterne i en brancheaftale eller medlemmerne af Bredbåndsgarantiordningen vil skulle afsætte midler til nøddrift, før en insolvensbehandling måtte indtræffe, men forpligtes til umiddelbar finansiering af nøddrift, hvis behovet for nøddrift opstår. I medfør af § 13 e vil det være muligt at opnå en statsgaranti for finansiering af udgifter på op til 30 mio. kr., så denne finansiering kan tilvejebringes på favorable vilkår. En merudgift på over 30 mio. kr. og op til 40 mio. kr. skal dermed finansieres på almindelige vilkår. Statsgarantien kan dog alene stilles over for Bredbåndsgarantiordningen, som bredbåndsudbyderne derfor skal være medlemmer af, hvis de ønsker adgang til favorable lånevilkår. Dette gælder således også bredbåndsudbydere, der måtte være en del af en brancheaftale.

Nøddriftsperioden har som udgangspunkt en varighed på 30 dage. Der vil imidlertid kunne være tilfælde, hvor andre foranstaltninger er nødvendige for at sikre opretholdelsen af leverancen af bredbåndstjenesterne hos den insolvente bredbåndsudbyder, fx hvis udgifterne til afholdelse af nøddrift i 30 dage langt overstiger de beløb, som er til rådighed via en eller flere brancheaftaler, via Bredbåndsgarantiordningen eller i en kombination af disse. Dette kunne være i det tilfælde, hvor en af landets største teleudbydere gik konkurs eller blev taget under rekonstruktionsbehandling. Rekonstruktør eller kurator er efter den foreslåede ordning ikke forpligtet til at iværksætte sådanne foranstaltninger, som indebærer udgifter ud over de beløb, der er til rådighed.

Det følger af den foreslåede § 13 a, stk. 1, at nøddriften vil kunne sikres i op til 30 dage. Efter forslaget til § 13 a, stk. 2, nr. 4, forudsætter etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, at de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri. Kravet om samtykke er begrundet i, at udbyderen eller konkursboet i sådanne situationer ikke ensidigt kan udtræde af de gensidigt bebyrdende aftaler, som det måtte være nødvendigt at videreføre eller indtræde i med henblik på etablering af nøddrift. Videreførelse

eller indtræden efter konkurslovens § 12 o, stk. 1, eller § 55, stk. 1, medfører således som nævnt ovenfor i afsnit 3.1, at udbyderen eller boet kun (ensidigt) kan opsiges de pågældende aftaler med en måneds varsel, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 4, og § 55, stk. 3. Kravet om samtykke i de tilfælde, hvor nøddriften skal etableres i en kortere periode end 30 dage, er således nødvendigt for at sikre, at nøddriften ikke medfører udgifter for udbyderen eller konkursboet, da det med lovforslaget er forudsat, at etablering af nøddrift er omkostningsneutralt for disse.

Endvidere kan erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om en rekonstruktørs eller kurators forpligtelser til at opretholde leverancen af bredbåndstjenester og etablere nøddrift i forbindelse med, at der er indledt rekonstruktionsbehandling af eller afsagt konkursdekret over en bredbåndsudbyder omfattet af lovens § 13 a, og virksomheden eller dele heraf ellers ikke ville være blevet videreført. Der kan således fastsættes nærmere regler om, at en rekonstruktør eller kurator forpligtes til at opretholde driften og etablere nøddrift samt indsende et nøddriftsbudget til Erhvervsstyrelsen. En vigtig forudsætning i den forbindelse er, at udbyderen eller konkursboet hverken stilles bedre eller ringere set i forhold til, hvad der ville gælde uden forpligtelsen til at etablere nøddrift. De fastsatte regler vil derfor skulle sikre, at finansieringen så vidt muligt begrænses til alene at dække udbyderens eller konkursboets udgifter til opretholdelsen af driften og etablering af nøddriften i de tilfælde, hvor rekonstruktør eller kurator ellers ville være forpligtet til at indstille driften som følge af sine forpligtelser til at varetage fordringshavernes interesser, jf. herved for så vidt angår konkurslovens § 110.

Tidspunktet for, hvornår denne forpligtelse for rekonstruktør eller kurator til at indstille driften indtræffer, afhænger af rekonstruktørs eller kurators vurdering i forhold til varetagelsen af fordringshavernes interesser. I nogle situationer vil en kurator umiddelbart efter et konkursdekrets afsigelse rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen med henblik på etablering af nøddrift. I andre situationer vil dette eventuelt først blive relevant på et senere tidspunkt, når kurator vurderer, at det ikke længere vil være i konkursboets interesse at forsøge en afhændelse af virksomheden, herunder dens kundebase.

Det vil således ikke være nødvendigt at etablere nøddrift i de situationer, hvor det fx lykkes for rekonstruktør eller kurator at afhænde kundebasen til en anden bredbåndsudbyder, og der vil i sådanne situationer heller ikke være behov for, at der rettes henvendelse til Erhvervsstyrelsen.

Når Erhvervsstyrelsen modtager ansøgning om etablering af nøddrift fra rekonstruktør eller kurator, skal Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold træffe afgørelse om, hvorvidt nøddriften skal etableres. Afgørelsen skal straks meddeles til rekonstruktør eller kurator, de parter, som står for administrationen af den eller de indgåede brancheaftaler, der skal være med til at finansiere nøddriften, og Bredbåndsgarantiordningen, hvis denne er etableret.

En eller flere brancheaftaler, Bredbåndsgarantiordningen eller en kombination af disse dækker i medfør af § 13 b, § 13 c og § 13 d alle omkostninger, der er forbundet med nøddriften, samt omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller bortsolgt med henblik på videre drift. Dette gælder også de omkostninger til arbejdsvederlag, som en udbyder eller et konkursbo pådrager sig ved at indgå arbejdsaftaler, herunder ved indtræden i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i bredbåndsudbyderens virksomhed, samt for faktisk udført arbejde for boet. Reglerne om nøddrift og finansiering heraf vil ikke berøre de gældende regler om Lønmodtagernes Garantifond, som sikrer, at lønmodtagere får udbetalt løn m.v., hvis deres arbejdsgiver går konkurs eller ophører og er ude af stand til at betale. Finansiering af nøddrift går ikke til dækning af lønmodtageres løn m.v., hvis kravet mod udbyderen eller boet består uafhængigt af iværksættelse af nøddrift.

Lovforslaget forpligter en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester til at medvirke til opretholdelsen af driften af bredbåndstjenesten samt etablering af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Lovforslaget ændrer ikke i udbyderens eller konkursboets mulighed for at videreføre eller indtræde i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler efter konkurslovens bestemmelser herom. Endvidere indebærer de forpligtelser, som en rekonstruktør og kurator vil kunne pålægges, ikke, at udbyderen eller konkursboet i kraft af etableringen af nøddrift – og dermed i videreførelsen af leverancen af bredbånd m.v. – anses for at have videreført eller være indtrådt i bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.

Lovforslaget giver mulighed for, at der fastsættes nærmere regler om straf i form af bøde for overtrædelse af reglerne, hvis bredbåndsudbydere ikke overholder de fastsatte regler.

Udover de ovennævnte regler om etablering af nøddrift fastsætter lovforslaget endvidere rammerne for, at kommuner via et kapitalsselskab kan etablere og udbyde elektroniske kommunikationsnet.

Lovforslaget giver dermed kommunerne mulighed for udrulning af højhastighedsbredbånd gennem et selvstændigt kapitalsselskab. Dette forudsætter, at forsyningsområdet for det kommunale elforsyningssselskab primært er landdistrikter og mindre byer, samt at dækning med højhastighedsbredbånd i elforsyningsområdet ligger væsentligt under landsgennemsnittet.

Kravet om selvstændighed medfører, at det kommunale bredbåndsselskab ikke må indgå i en koncernstruktur med andre selskaber, herunder det kommunale elforsyningssselskab. Herved sikres det, at der fortsat er en klar regnskabsmæssig opsplitning mellem det kommunalt ejede bredbåndsselskab og de øvrige kommunalt ejede forsyningssselskaber. Endvidere begrænses et eventuelt kommunalt tab til det

selvstændige bredbåndsselskab. Dog gives der mulighed for, at kommunen kan stille en garanti for selskabet.

Det kommunale selskab vil alene kunne etablere bredbåndsinfrastrukturen, og udbyde nettet mens udbuddet af bredbåndstjenester til virksomheder og husstande vil skulle ske af en privat bredbåndsudbyder. Udbuddet af tjenester vil ske på almindelige markedsmæssige vilkår.

Initiativet er rettet mod kommuner, der ejer et elforsyningssselskab, idet bredbåndsaktiviteter kan udnyttes i et eventuelt samarbejde mellem de kommunalt ejede selskaber omkring nedgravning af fiber- og elkabler.

Det vil ikke være muligt at optage lån gennem Kommune-Kredit til bredbåndsaktiviteten. Det skyldes, at Kommune-Kredit ikke har adgang til at stille sine ydelser til rådighed inden for kommercielle og konkurrenceudsatte områder.

Endeligt fastsættes klare rammer for kommuner og regioner til at udleje arealer samt adgang til bygninger, høje konstruktioner, master m.v. til mobiludbydere. Dette indebærer en mulighed for at indgå lejeaftalen på vilkår, der afspejler det begrænsede kundegrundlag i tyndt befolkede områder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets bestemmelser om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion vurderes alene at have mindre administrative byrder for det offentlige i forbindelse med administrationen af Bredbåndsgarantiordningen. Udgifterne hertil afholdes inden for Erhvervs- og Vækstministeriets egen ramme. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges imidlertid til at stille en garanti, så Bredbåndsgarantiordningen kan finansiere udgifterne i forbindelse med nøddrift ved optagelse af lån eller træk på en kassekredit. Lånet eller trækket på kassekreditten indfries efterfølgende ved, at der sker en tilbagebetaling heraf i et nærmere fastsat antal år, som erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte. Det enkelte medlem af foreningen vil skulle tilbagebetale lånet eller kassekreditten med et beløb, der svarer forholdsmæssigt til det enkelte medlems andel af samtlige udbyderes bredbåndskunder omfattet af forslaget. Statsgarantiens størrelse vil maksimalt kunne udgøre 30 mio. kr. Der kan alene opstå udgifter for staten, hvis lånet eller kassekreditten må indfries af staten, fordi foreningen ikke kan opkræve betalingen af denne merudgift – fx hvis samtlige medlemmer af foreningen er gået konkurs. Dette vurderes dog at være usandsynligt.

Lovforslagets bestemmelser om kommunal udrulning af bredbånd giver alene kommuner en mulighed for at etablere elektroniske kommunikationsnet, som de ikke har i dag, men forpligter dem ikke til at gøre brug af denne adgang, og dermed har lovforslaget i sig selv ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget ændrer ikke på, at der vil ske en modregning i bloktilskuddet, hvis kommuner vil trække penge ud af kommunale selskaber til andre formål end elforsyningsaktiviteter.

Lovforslagets bestemmelser i relation til kommunernes og regionernes lejevilkår vurderes ikke at medføre negative

økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner, eftersom kommuner og regioner gives en mulighed, men ikke en forpligtelse til at indgå lejeaftaler.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets bestemmelser om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion vurderes ikke umiddelbart at have nogen økonomiske konsekvenser for de af lovforslaget omfattede bredbåndsudbydere. Først i tilfælde af en bredbåndsudbyders rekonstruktions- eller konkursbehandling og iværksættelse af nøddrift vil alle bredbåndsudbydere, som er omfattet af reglerne om nøddrift i fællesskab skulle afholde udgifter på maksimalt 40 mio. kr. hvad enten de er med i en brancheaftale eller bliver medlem af en eventuel etableret Bredbåndsgarantiordning. Det er ikke muligt at estimere omfanget af disse udgifter nærmere, da man ikke kan forudse fremtidige konkurser og udgifter til nøddrift forbundet hermed.

Forpligtelsen for en udbyder under rekonstruktionsbehandling til at medvirke til etablering af nøddrift har ingen økonomiske konsekvenser for udbyderen, idet omkostningerne hertil afholdes af Bredbåndsgarantiordningen m.v.

De virksomheder, der undgår pludselig at stå uden bredbåndsforbindelse, vil opleve positive økonomiske effekter af lovforslaget. Det skyldes, at risikoen for, at virksomheder pludselig mister deres bredbåndsforbindelser, reduceres med de fastsatte regler, der sikrer midlertidig drift af bredbåndstjenesterne i op til 30 dage. Dermed forbedres mulighederne for, at virksomheder kan finde og få etableret alternative bredbåndsforbindelser.

Lovforslagets bestemmelser om kommuners mulighed for at etablere og udbyde bredbåndsinfrastruktur gennem et selvstændigt selskab, vurderes ikke at have negative konsekvenser for erhvervslivet. Adgangen til kommunal udrulning af højhastighedsbredbånd vil give bedre muligheder for etablering af højhastighedsbredbånd i de områder, hvor private aktører ikke har gennemført en udrulning af højhastighedsbredbånd. En etablering af højhastighedsbredbånd i disse områder vil kunne have en lang række positive effekter i forhold til det lokale erhvervsliv og den offentlige digitalisering.

Lovforslagets bestemmelser om kommunernes og regionernes mulighed for at udleje og i den forbindelse indgå lejeaftaler med mobiludbydere i tyndt befolkede områder, hvor der ofte er et begrænset kundegrundlag, vurderes at kunne have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i disse områder, i tilfælde hvor mobildækningen forbedres på baggrund af de nye muligheder.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at den del af lovforslaget, der vedrører etablering af nøddrift, vil medføre marginale administrative omstillingsomkostninger for de af loven omfattede bredbåndsudbydere. De administrative omstillingsomkostninger vil opstå i forbindelse med eventuel ansøgning om medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen eller i forbindelse med indgåelse af

brancheaftale, som alternativ til medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen. TER vurderer, at forslaget ikke vil medføre løbende administrative byrder for de af loven omfattede bredbåndsudbydere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring til følgende myndigheder og organisationer:

92-gruppen, ACN, Advice Digital ApS, Advokatnævnet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, AF-Vejen, Akademikerne Centralorganisation, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Andelsbolighavernes LO, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE), Altibox, ASE, Banedanmark, Barablu, Beredskabsstyrelsen, BL – Danmarks Almene Boliger, Bodata, Bolignet A/S, Bolignetforeningen, Bolignetårhus, Bornholm Fibernet, Brancheforum Digitale Medier, Bredbånd Nord I/S, Canal Digital Danmark A/S, Cirque Bredbånd A/S, Colt Technology Services A/S, Comflex, Companymobile (Unotel), ComX Networks A/S, Connecta, Connect-me, CPH-Metronet, CSC Denmark A/S, Danmarks Eksportråd, Danmarks Radio, Dansk Beredskabskommunikation A/S, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Kabel TV A/S, Dansk Landbrugsrådgivning - Videncentret for Landbrug, Dansk Metal, Dansk Net, Danske Advokater, Danske eWIRE A/S, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, DanskNet Bredbånd, Datatilsynet, De Samvirkende Købmændsforeninger, Det Centrale Handicapråd, Dansk Internet Forum (DIFO), Dansk IT, Digitaliseringsstyrelsen, Digital Rights, Dignet Øresund, DK-Hostmaster A/S, Domstolsstyrelsen, Ejendomsmæglerforeningen, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Energi Fyn, EnergiMidt, Energistyrelsen, Energitilsynet, Equant Danmark A/S, Everlove, Facilicom A/S, FasCom A/S, FDE, Fiber2you, Fiberby, Finans og Leasing, Finansrådet, Firstcom A/S, Fonet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Fyns Optiske Net A/S, FaaborgVestAF, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Danske Internet Medier (FDIM), Foreningen for Distance- og Internethandel - FDIH, FSR – danske revisorer, Forsikring & Pension, Forsvaret Efterretningstjeneste, Fullrate, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Galten Elværk, GE Erhverv A/S, GEV A/S, Global Connect A/S, Global Crossing, GlobalTel, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden på Grønland, GVD, HEF, Hi3G Denmark ApS, HORESTA, Hovedstadens Forsyning (HOFOR), HMN Naturgas, Håndværkerrådet, IBM

Danmark, I P Group A/S, ICE. NET/Net1, Info-Connect A/S, IPVISION A/S, IT-Branchen, ITEK, IT-Lauget Parknet, IT-politisk Forening, ITR Data A/S, Jay.net A/S, KjærgaardAS, KlarupAF, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landdistrikternes Fællesråd, Lebera Mobile Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LIC, LO - Landsorganisationen i Danmark, Lycamobile, Lønmodtagerne Garantifond, Microsoft Danmark A/S, Marielyst Fiber-net ApS, Mira Internet, Mundio, NALmedienet, NEF, Netgroup A/S, Netteam A/S, Nianet A/S, NM Net ApS, NordbyAF, Nordea, Nordic Connect, Nordit A/S, NRGi, Parknet, Perspektiv Bredbånd, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PMR-brugergruppen, Politiets

Efterretningstjeneste, Redspot ApS, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Rådet for større IT-sikkerhed, Sammenslutning af Lokale Radio- og TV-stationer, Sagitta ApS, SE, SEAS-NVE, Siminn, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Skagenet, SprintLink Danmark ApS, Stofa A/S (Hans Bremholm Jahn), Sydfyns Intranet A/S, Søværnets Operative Kommando (SOK), TDC A/S, Teleankenævnet, Teleklagenævnet, Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI), Telenor, Telia Danmark, Tellio, Telogic, TetraStar A/S, Tre-For Bredbånd, TV2, UNI-C, Universal Telecom, Unwire, Updata Danmark A/S, Verdo Tele A/S, Verizon business Danmark, Vest Net A/S, Viptel, Vækstfonden, Waoo!, YouSee A/S, ZenSystem, Ældresagen, Østjysk Energi og Østjysk Energi Erhverv A/S.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre Udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Erhvervs- og vækstministeren vil kunne stille en garanti på op til 30 mio. kr. til Bredbåndsgarantiordningen, så foreningen kan optage lån til finansiering af udgifter til nøddrift. Efterfølgende vil udgifterne blive dækket gennem indbetaling fra medlemmerne. Staten har således ingen direkte merudgifter. Der kan alene opstå udgifter for staten, hvis lånet eller kassekreditten må indfries af staten, fordi foreningen ikke kan opkræve betaling heraf fra medlemmerne – fx hvis samtlige medlemmer af foreningen er gået konkurs. Dette vurderes dog at være usandsynligt. Lovforslagets bestemmelser om kommunal udrulning af bredbånd giver alene kommuner en mulighed for at etablere elektroniske kommunikationsnet, som de ikke har i dag, men forpligter dem ikke til at gøre brug af denne adgang og dermed har lovforslaget i sig selv ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslagets bestemmelser i relation til kommunernes og regionernes lejevilkår vurderes ikke at medføre negative økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den usikkerhed, der bortfalder med lovforslaget og risikoen for, at virksomheder kan miste deres bredbåndsadgang fra den ene dag til den anden, må forventes at have stor værdi for virksomheder, der i den daglige drift er afhængige af en stabil adgang til en bredbåndsforbindelse.	Forslaget vil ikke umiddelbart have nogen økonomiske konsekvenser for de af lovforslaget omfattede bredbåndsudbydere. Først i tilfælde af en bredbåndsudbyders rekonstruktions- eller konkursbehandling og iværksættelse af nøddrift vil lovforslaget kunne have konsekvenser. Alle bredbåndsudbydere, som er omfattet

	<p>Adgangen til kommunal udrulning af bredbånd vil give bedre muligheder for etablering af højhastighedsbredbånd i de områder, hvor de private aktører ikke har gennemført en udrulning af højhastighedsbredbånd. En etablering af højhastighedsbredbånd i disse områder vil kunne have en lang række positive effekter i forhold til det lokale erhvervsliv og den offentlige digitalisering.</p> <p>Lovforslagets bestemmelser om kommunernes og regionernes mulighed for at indgå lejeaftaler med mobilselskaber i tyndt befolkede områder, hvor der er et begrænset kundegrundlag vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for de teleselskaber, der måtte indgå sådanne lejeaftaler, da mobilselskaberne dermed opnår et bedre grundlag for udbygningen af mobilnettene og dermed forbedre mulighederne for indtjening i områder, der ikke tidligere har været kommercielt attraktive.</p>	<p>af reglerne om nøddrift, vil således, i tilfælde af iværksættelse af nøddrift, samlet kunne komme til at afholde udgifter på maksimalt 40 mio. kr. Det er ikke muligt at estimere omfanget af disse udgifter nærmere, da man ikke kan forudse fremtidige rekonstruktionsbehandlinger og konkurer og udgifter til nøddrift forbundet hermed.</p>
Konsekvenser for miljøet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 13 a

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler, der sikrer slutbrugere en midlertidig leverance af bredbåndstjenester (nøddrift) i en periode på op til 30 dage i tilfælde af, at der indledes rekonstruktionsbehandling af eller afsiges konkursdekret over deres bredbåndsudbydere, og bredbåndsvirksomheden eller dele heraf ellers ikke bliver videreført. Dermed sikres det, at de berørte bredbåndskunder får tid til at oprette en alternativ bredbåndsforbindelse.

Reglerne vil blive fastsat efter forudgående dialog med relevante interessenter og efter drøftelse med partierne bag principaftalen om sigtelinier for telepolitikken – danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet fra september 1999 (teleforsligskredsen).

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte regler om blandt andet, hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne, i hvilket omfang leverancen af bred-

båndstjenester skal opretholdes, regler om godkendelse af udgifter til nøddrift, regler om etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, hvis alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri, samt Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Til nr. 1

Det er hensigten, at regler fastsat i medfør af § 13 a primært vil forpligte udbydere af bredbåndstjenester, der leverer bredbåndsforbindelser med en vis hastighed – fx mere end 2 Mbit/s – og har et vist antal kunder – fx mere end 5.000 kunder – på disse forbindelser.

Ved opgørelsen af antallet af kunder hos den enkelte bredbåndsudbydere vil de oplysninger om kundeantal, som bredbåndsudbydere årligt indsender til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med Erhvervsstyrelsens årlige bredbåndskortlægning, blive lagt til grund.

Med afgrænsningen af, hvor mange kunder bredbåndsudbyderen skal have for at være omfattet af reglerne, vil mindre udbydere ikke blive omfattet af reglerne. Fx vil reglerne ikke omfatte mindre antenneforeninger og lokalnet, hvor kunderne typisk også er ejerne, som derfor selv er interesserede i at finde alternative bredbåndsløsninger i tilfælde, hvor de eksisterende bredbåndsløsninger ikke længere er rentable eller tidssvarende.

Afgrænsningen af kredsen af omfattede bredbåndsudbydere skal også tage højde for, at der skal være risiko for en skadesvirkning af en vis størrelse, før der etableres nøddrift,

idet alternative bredbåndsudbydere hurtigere vil kunne oprette og overtage få kunder end en større kundemængde, hvorved behovet for nøddrift minimeres betragteligt.

Eftersom de fastsatte regler vil have til formål at sikre nøddrift af bredbåndstjenester, vil det alene være opretholdelsen af bredbåndstjenester, der kan fastsættes regler om sikring af. Hvis en udbyder af en kombinationstjeneste tages under insolvensbehandling, og udbyderen eksempelvis både leverer tv, telefoni og bredbånd via en forbindelse, vil de fastsatte regler således alene betyde, at rekonstruktør eller kurator skal opretholde den fortsatte leverance af selve bredbåndstjenesten.

I forhold til mobilt bredbånd begrænses tjenesterne til rene dataabonnementer med en vis hastighed, fx mere end 2 Mbit/s. Kombinationsabonnementer, der inkluderer både tale- og datatrafik fx til smartphones, vil ikke være omfattet af de fastsatte regler.

Til nr. 2 og 3

Der vil blive fastsat nærmere regler om nøddriftens omfang og udgifterne hertil. Det er hensigten, at udgifter til nøddriften skal holdes på et absolut minimum, så fx unødvendige udgifter til salg og marketing ikke afholdes, og udgifter til vedligehold og support nedprioriteres. Det samme gør sig gældende for udgifterne til kurators opretholdelse af leverancen af bredbåndstjenester, indtil der eventuelt etableres nøddrift efter Erhvervsstyrelsens beslutning.

Etablering af nøddrift vil være betinget af en række forhold for at kunne gennemføres, og reglerne tilsigter alene, at nøddrift etableres i de situationer, hvor det er praktisk og teknisk muligt.

Til nr. 4

Nøddriftsperioden har som udgangspunkt en varighed på 30 dage. Der vil imidlertid kunne være tilfælde, hvor andre foranstaltninger er nødvendige for at sikre opretholdelsen af leverancen af bredbåndstjenesterne hos den rekonstruktions- eller konkursramte bredbåndsudbyder, fx hvis udgifterne til afholdelse af nøddrift i 30 dage langt overstiger de beløb, som er til rådighed via en eller flere brancheaftaler, via Bredbåndsgarantiordningen eller i en kombination af disse. I sådanne situationer har Erhvervsstyrelsen mulighed for at træffe afgørelse om, at der ikke skal etableres nøddrift, eller at nøddrift etableres i en kortere periode end 30 dage.

Etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage forudsætter imidlertid, at alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri. Kravet om samtykke er begrundet i, at udbyderen eller konkursboet i sådanne situationer ikke ensidigt kan udtræde af de gensidigt bebyrdende aftaler, som det måtte være nødvendigt at videreføre eller indtræde i med henblik på etablering af nøddrift. Indtræden efter konkurslovens § 12 o, stk. 1, eller § 55, stk. 1, medfører således, at udbyderen eller boet kun (ensidigt) kan opsige de pågældende aftaler med en måneds varsel, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 4, og § 55, stk. 3. I tilfælde, hvor nøddriftsperioden skal have en varighed på 30 dage, og ud-

byderen eller konkursboet i den forbindelse viderefører eller indtræder i gensidigt bebyrdende aftaler efter konkurslovens § 12 o, stk. 1, eller § 55, stk. 1, vil udbyderen eller konkursboet samtidig med indtræden i en aftale skulle opsige denne med en måneds varsel efter konkurslovens § 12 o, stk. 4, eller § 55, stk. 3. I sådanne situationer skal reglerne give Erhvervsstyrelsen mulighed for at træffe afgørelse om, at der ikke skal etableres nøddrift, eller at nøddrift – med samtykke fra underleverandørerne m.v. - etableres i en kortere periode end 30 dage.

Til nr. 5

Erhvervsstyrelsens administration af reglerne vil blandt andet indebære, at styrelsen skal træffe afgørelse om rekonstruktørs eller kurators anmodning om etablering af nøddrift, når der fremsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen.

Når nøddriften er etableret, er det Erhvervsstyrelsen, som sikrer, at den fornødne finansiering er til rådighed for rekonstruktørs eller kurators varetagelse af nøddriften. Dette gælder, uanset om midlerne kommer fra en eller flere brancheaftaler, fra Bredbåndsgarantiordningen eller i en kombination af disse. Hvis parterne i brancheaftaler eller i Bredbåndsgarantiordningen er uenige i afholdelsen af udgifter inden for nøddriftsbudgettet, er det Erhvervsstyrelsen, de skal have en dialog med.

Det er vigtigt, at Erhvervsstyrelsen har et råderum til at træffe beslutninger i relation til administration af reglerne, så styrelsens administration, herunder afgørelser efter det foreslåede stk. 3, kan tilpasses den enkelte insolvente bredbåndsudbyders forhold og dermed rekonstruktørs eller kurators forudsætninger for at kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til reglerne. Samtidig er det væsentligt, at de fastsatte regler er klare og entydige i forhold til under hvilke omstændigheder, der skal etableres nøddrift og proceduren herfor.

Til stk. 3

Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af de regler, der er fastsat i medfør af den foreslåede § 13 a, stk. 2, afgørelse om nøddrift. Erhvervsstyrelsen træffer således afgørelse på baggrund af rekonstruktørs eller kurators henvendelse om etablering af nøddrift, når der fremsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen, jf. bemærkningerne til § 13 f, stk. 2.

Til stk. 4

Af bestemmelsen fremgår, at Erhvervsstyrelsens afgørelser om nøddrift ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Eftersom Erhvervsstyrelsens afgørelse om etablering af nøddrift eller afvisning heraf skal kunne træffes hurtigt ud fra overvejende tekniske kriterier, så nøddriften straks kan etableres, foreslås det, at klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser om nøddrift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 13 b

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift i medfør af § 13 a. Brancheaftaler samt løbende ændringer heri vil skulle godkendes af Erhvervsstyrelsen.

Reglerne vil blive fastsat efter forudgående drøftelse med branchen om, hvordan kravene til brancheaftaler om finansiering af nøddrift kan udformes, så eventuelle omkostninger for branchen reduceres mest muligt.

Til stk. 2

De fastsatte regler om godkendelse af brancheaftaler vil blandt andet kunne omfatte krav om, at brancheaftalen, eventuelt sammen med finansiering fra Bredbåndsgarantiordningen, jf. den foreslåede § 13 c, skal kunne finansiere udgifterne i forbindelse med etablering af nøddrift for op til 40 mio. kr. Brancheaftalens finansiering vil forholdsmæssigt skulle svare til den andel, som de af aftalen omfattede bredbåndsudbydere vil skulle finansiere, hvis de var medlem af Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, stk. 5.

Herudover kan reglerne om godkendelse af brancheaftaler omfatte regler om meddelelsespligt for parterne i brancheaftalen ved udmeldelse, regler om varighed af brancheaftalen og regler om opsigelse af brancheaftalen.

Der vil ikke blive fastsat regler om den interne fordeling af betalingen mellem parterne i brancheaftalen, da denne må fastlægges efter forhandling mellem parterne i brancheaftalen.

Da der vil være tale om en eller flere brancheaftaler, som træder i stedet for administrativ regulering, vil Erhvervsstyrelsen også vurdere, hvorvidt disse er tilgængelige på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Endvidere skal det sikres, at den eller de indgåede brancheaftaler er i overensstemmelse med konkurrencelovens bestemmelser. Fx skal alle bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, have lige adgang til at være omfattet af brancheaftalerne.

Til stk. 3

Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af de regler, der er fastsat i medfør af den foreslåede § 13 b, stk. 2, afgørelse om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift.

Til § 13 c

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren stifter en Bredbåndsgarantiordning i form af en forening til finansiering af nøddrift. Foreningen oprettes på privatretligt grundlag. Endvidere kan erhvervs- og vækstministeren træffe beslutning om, at foreningen skal opløses.

Udgangspunktet er, at en eller flere brancheaftaler skal sikre finansieringen af nøddrift, hvorved parterne i aftalen forpligter sig til at tilvejebringe finansiering af nøddrift i tilfælde af bredbåndsudbyders rekonstruktions- eller konkursbehandling. Omfanget af udmøntningen af § 13 c, afhænger derfor af, om alle bredbåndsudbydere omfattet af § 13 a indgår en brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en udbyders insolvensbehandling inden den 1. oktober 2013.

Hvis ingen af de bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, indgår den eller de nødvendige brancheaftaler, der sikrer finansiering af nøddrift, vil erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 13 c fastsætte regler om, at alle de bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen. Dermed bliver de pågældende bredbåndsudbydere forpligtet til at bidrage til finansieringen af nøddrift.

Erhvervs- og vækstministeren vil ligeledes fastsætte regler om etablering af Bredbåndsgarantiordningen og medlemskab af foreningen, hvis enkelte bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, ikke ønsker at være med i de brancheaftaler, de øvrige bredbåndsudbydere har indgået og fået godkendt i medfør af regler fastsat efter § 13 b. I så fald vil reglerne om medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen alene omfatte de bredbåndsudbydere, som ikke er med i den eller de brancheaftaler, der omfatter finansiering af nøddrift.

Endelig vil erhvervs- og vækstministeren også fastsætte regler om etablering af Bredbåndsgarantiordningen og medlemskab af foreningen, såfremt de bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a indgår i en brancheaftale, men samtidig ønsker adgang til muligheden for få stillet statsgaranti for lån eller kassekredit for op til 30 mio. kr.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at det påhviler Bredbåndsgarantiordningen – og dermed medlemmerne af foreningen – at finansiere nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse fastlægger nærmere, hvad erhvervs- og vækstministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om for så vidt angår Bredbåndsgarantiordningen.

Til nr. 1

Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen for alle bredbåndsudbydere, der er omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a. Afgørende herfor vil være, om der indgås en eller flere brancheaftaler, der sikrer finansiering af nøddrift i medfør af regler fastsat i medfør af § 13 a. Reglerne om medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen vil alene omfatte de bredbåndsudbydere, som ikke er med i den eller de brancheaftaler, der sikrer finansiering af nøddrift.

Til nr. 2

Efter den foreslåede bestemmelse kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens godkendelse af Bredbåndsgarantiordningens vedtægter og ændringer heri.

Til nr. 3

Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Bredbåndsgarantiordningen sekretariatsbetjenes af Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen vil således skulle bistå foreningens bestyrelse i administrationen af foreningen.

Til nr. 4

Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om sammensætningen af ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen. Foreningen ledes af en bestyrelse, der består af 3-5 medlemmer, hvoraf ét medlem udpeges til formand. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at udbydere af bredbåndstjenester, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, kan indstille et eller flere medlemmer til bestyrelsen.

Til stk. 4

Hvis erhvervs- og vækstministeren har fastsat regler om etablering af en bredbåndsgarantiordning, fastslår bestemmelsen, at det er erhvervs- og vækstministeren, som udpeger ledelsen, eventuelt på baggrund af indstilling om udpegning af et eller flere medlemmer fra udbydere af bredbåndstjenester, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a.

Til stk. 5

Hvis erhvervs- og vækstministeren har fastsat regler om etablering af en bredbåndsgarantiordning, og foreningen skal afholde udgifter til nøddrift, fastlægger bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve medlemsbidrag og fastsætter hvordan det enkelte medlem af bredbåndsgarantiordningen skal bidrage til finansieringen af nøddrift, når medlemmet ikke er med i en brancheaftale om finansiering af nøddrift.

Den enkelte udbyders individuelle bidrag til finansieringen afhænger af udbyderens andel af slutbrugere blandt de af reglerne omfattede udbydere. De konkrete beløb, som den enkelte udbyder skal bidrage med til finansiering af nøddrift, vil således skulle beregnes i de enkelte tilfælde, hvor nøddrift etableres. Hvis fx udgiften til nøddrift beløber sig til 2 mio. kr., og den enkelte udbyder har 24 procent af de slutbrugere, som samtlige udbydere, der er omfattet af reglerne har, vil den pågældende udbyder skulle betale 480.000 kr.

Er den enkelte udbyder omfattet af en godkendt brancheaftale om finansiering af nøddrift, så udbyderen er med til at finansiere nøddrift gennem denne aftale, finder bestemmelsen ikke anvendelse, jf. forslaget til stk. 6. Den finansiering, som sker via den godkendte brancheaftale, skal svare til, hvad den enkelte udbyder ville have skullet betale i medfør af den i bestemmelsen fastlagte fordelingsnøgle. Hvis tre

udbydere, som er med i en godkendt brancheaftale om finansiering af nøddrift, har henholdsvis 25 procent, 15 procent og 20 procent af de slutbrugere, som samtlige udbydere, der er omfattet af reglerne har, og der skal afholdes udgifter til nøddrift for 2 mio. kr., vil de tre parter i den godkendte brancheaftale skulle finansiere 60 procent af de 2 mio. kr. Fordelingen af betalingen mellem parterne i brancheaftalen i forhold til den forholdsmæssige andel, som de skal betale, fastlægges i brancheaftalen.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at de udbydere, som i medfør af regler fastsat efter den foreslåede stk. 3, er medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen, ikke vil skulle betale individuelle bidrag til finansiering af nøddrift i medfør af den foreslåede stk. 5, hvis udbyderen er med i en godkendt brancheaftale om finansiering af nøddrift. Se også bemærkningerne til den foreslåede stk. 5.

*Til 13 d**Til stk. 1*

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at pligten til at sikre nøddrift er udgifts- og indtægtsneutral for en udbyder under rekonstruktionsbehandling eller et konkursbo. Det er således væsentligt, at en udbyder eller et konkursbo ikke bliver belastet af omkostninger, der ikke uden pligten til at etablere nøddrift ville skulle afholdes af udbyderen eller boet, og omvendt at der ikke tilføres midler, der ikke uden pligten ville være tilgået udbyderen eller boet.

Nøddriftsperioden regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift. Først når afgørelsen om nøddrift foreligger, har rekonstruktør eller kurator mulighed for at tage stilling til, om udbyderen eller konkursboet med henblik på etablering af nøddrift vil videreføre eller indtræde i bredbåndsløseleverandørens gensidigt bebyrdende aftaler. Udbyderen eller konkursboet skal i givet fald samtidig opsige sådanne aftaler med en måneds varsel, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 4, og § 55, stk. 3.

Til stk. 2

Efter konkurslovens § 29 mister bredbåndsudbyderen rådigheden over sin virksomhed ved afsigelsen af et konkursdekret, og den udpegede kurator tegner herefter boet, jf. konkurslovens § 107, stk. 1. Kurator skal efter konkurslovens § 110, stk. 1, ved udførelsen af sit hverv varetage konkursboets interesser. I den forbindelse skal kurator blandt andet tage stilling til, om virksomheden eller dele heraf kan bortsælges med henblik på videre drift, herunder om konkursboet i givet fald skal indtræde i gensidigt bebyrdende aftaler efter konkurslovens § 55, stk. 1.

I forbindelse med rekonstruktionsbehandling beskikkes en rekonstruktør, der blandt andet skal foretage en vurdering af, om og i så fald hvordan udbyderens virksomhed kan videreføres, jf. konkurslovens § 11 a. Rekonstruktøren overtager som udgangspunkt ikke ledelsen af virksomheden, men skal efter konkurslovens § 12, stk. 1, samtykke til dispositioner

af væsentlig betydning, som udbyderen ønsker at foretage. På den baggrund kan rekonstruktøren ikke på tilsvarende måde som en kurator egenhændigt foretage dispositioner over virksomheden.

Rekonstruktøren skal varetage fordringshavernes interesser i forbindelse med vurderingen af og beslutningen om, hvorvidt virksomheden eller en del heraf bør søges videreført, herunder om udbyderen skal videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, jf. konkurslovens § 12 o, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en eller flere brancheaftaler, Bredbåndsgarantiordningen eller en kombination af disse dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført.

Driften af bredbåndstjenesten ville ellers på tidspunktet for denne beslutning blive indstillet, og idet driften således opretholdes med henblik på at etablere nøddrift, er udgiften til afholdelse heraf udbyderen eller boet uvedkommende. Det forudsættes med bestemmelsen, at rekonstruktør eller kurator straks efter beslutningen giver Erhvervsstyrelsen meddelelse herom, og om at driften opretholdes med henblik på at indgive ansøgning om nøddrift. Beslutningen kan foreligge allerede på tidspunktet for rekonstruktionsbehandlings indledning eller konkursdekretets afsigelse, og i så fald dækker en eller flere brancheaftaler, Bredbåndsgarantiordningen eller en kombination af disse fra meddelelse herom til Erhvervsstyrelsen. Det forudsættes, at beslutningen og meddelelsen følges op af en ansøgning om nøddrift hurtigst muligt, hvilket normalt vil være i løbet af højst 2-3 dage.

Hvis det besluttes at opretholde driften, fx fordi det er i konkursboets interesse at forsøge at bortsælge virksomheden, afholdes omkostningerne i den forbindelse af konkursboet. Viser det sig efterfølgende, at der bliver behov for at etablere nøddrift, og kurator allerede har indtrådt i de af bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler, der har været nødvendige for at videreføre bredbåndsvirksomheden, vil kurator kunne benytte adgangen i konkurslovens § 55, stk. 3, til at opsigse disse løbende aftaler, når Erhvervsstyrelsens afgørelse om etablering af nøddrift foreligger.

Indtægter, der vedrører drift betalt af Bredbåndsgarantiordningen, skal anvendes til udligning over for aftaleparterne i brancheaftalerne og Bredbåndsgarantiordningen i forbindelse med regnskabet for nøddriftsperioden.

Til 13 e

Til stk. 1

Erhvervs- og vækstministeren kan stille en garanti for Bredbåndsgarantiordningen på op til 30 mio. kr. Foreningen har dermed mulighed for at finansiere sin forholdsmæssige andel i forhold til eventuelle brancheaftaler af udgifterne til nøddrift i det pågældende år ved at optage et lån eller trække på en kassekredit i foreningens pengeinstitut. En statsgaranti

vurderes at være en forudsætning for, at foreningen kan optage lån eller oprette en kassekredit til en favorabel rente.

Der fastsættes en øvre grænse for statsgarantiens størrelse på 30 mio. kr.

Statsgarantien for optagelse af lån eller kassekredit vil alene kunne stilles over for Bredbåndsgarantiordningen. Bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, og som har indgået en brancheaftale, vil derfor skulle være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen for, at statsgarantien skal kunne stilles for det lån eller den kassekredit, de måtte trække på i forbindelse med finansiering af deres andel af udgifterne til nøddrift.

Til stk. 2

Det lån, som Bredbåndsgarantiordningen har måttet optage, eller det træk på den kassekredit, som Bredbåndsgarantiordningen har etableret, herunder låne- og renteomkostninger, indfries ved, at medlemmerne betaler bidrag til foreningen i et nærmere fastsat antal år, som erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse fastlægger fordelingen af betalingen for det lån eller den kassekredit, som Bredbåndsgarantiordningen har måttet optage eller trække på. Det individuelle bidrag, som de enkelte medlemmer af foreningen vil skulle betale, vil afhænge af udbyderens andel af slutbrugere, se også bemærkningerne til den foreslåede § 13 c, stk. 5.

Foreningens medlemmer vil i henhold til den fastsatte fordelingsnøgle blive opkrævet de beløb, de enkelte bredbåndsudbydere skal afholde for så vidt angår afbetaling på eventuel statsgaranteret lån (0-30 mio. kr.) eller finansiering via almindelig lån (30-40 mio. kr.) Bredbåndsudbyderne vil få 2 uger til at indbetale pengene til en konto anvist af Erhvervsstyrelsen. Hvis en bredbåndsudbyder ikke har indbetalt sin andel ved udløbet af 2 ugers fristen, vil den pågældende udbyder modtage en rykker med en varsel på 1 uge, ligesom den pågældende vil kunne blive pålagt et rykkergebyr. Hvis der ved udløbet af den frist, der fremgår af rykkerskrivelsen, fortsat ikke er sket indbetaling, vil beløbet blive oversendt til Skat med henblik på inddrivelse hos den pågældende bredbåndsudbyder.

Til § 13 f

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler om rekonstruktørs eller kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at der er indledt rekonstruktionsbehandling af eller afsagt konkursdekret over en bredbåndsudbyder omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a.

Hvis det i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen af virksomheden eller konkursboets behandling vurderes, at det vil være i fordringshavernes interesse at indstille leve-

rancen af bredbåndstjenester, kan rekonstruktør eller kurator således forpligtes til inden for kort tid at rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen med henblik på, at styrelsen godkender etableringen af nøddrift i op til 30 dage.

Forpligtelsen påhviler i tilfælde af rekonstruktionsbehandling rekonstruktøren, uanset om denne har overtaget ledelsen af virksomheden eller ej. Rekonstruktør vil imidlertid (ligesom kurator) kunne antage andre, herunder udbyderen eller den beskikkede regnskabskyndige tillidsmand, til at foretage det fornødne i forbindelse med nøddriften.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse angiver nærmere, hvad reglerne fastsæt i medfør af stk. 1 blandt andet kan omhandle.

Rekonstruktør eller kurator vil blandt andet i medfør af de fastsatte regler kunne forpligtes til at skulle indsende et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen. Sammen med driftsbudgettet for nøddriften skal det seneste driftsbudget for bredbåndsudbyderens drift af bredbåndstjenesterne indsendes, hvis dette er til rådighed.

Træffer Erhvervsstyrelsen herefter afgørelse om, at der skal etableres nøddrift, kan rekonstruktør eller kurator forpligtes til at informere virksomhedens eksisterende bredbåndskunder om nøddriftens etablering og varigheden af denne. Dette kan fx ske på bredbåndsudbyderens hjemmeside. På denne måde sikres det, at kunderne ved, hvornår de senest skal have fundet en alternativ bredbåndsudbyder, hvis de ikke vil miste deres bredbåndsforbindelse.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det på grund af fx beskadiget udstyr (som følge af en brand, hvis kreditorer retmæssigt har fjernet udstyr med ejendomsforbehold, ødelagte kundekartoteker eller lignende) ikke lader sig gøre at etablere nøddrift. Rekonstruktør eller kurator kan i sådanne tilfælde alene forpligtes til at meddele dette til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at virksomheden tages under insolvensbehandling. Erhvervsstyrelsen vil herefter i medfør af den foreslåede § 13 a, stk. 3, træffe afgørelse om, at der ikke skal etableres nøddrift. Forpligtelsen til at etablere nøddrift indebærer således ikke en reetableringspligt i de tilfælde, hvor etablering af nøddrift forudsætter nye investeringer, omfattende reparation af udstyr eller lignende.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at kurator sælger dele af konkursboet efter etablering af nøddriften, herunder fx udstyr, der anvendes til leveringen af bredbåndstjenesterne. Et sådant salg må dog ikke medføre, at kurator ikke kan opretholde leverancen af bredbåndstjenester eller etablere nøddrift. Forslaget vil på tilsvarende vis ikke være til hinder for, at udbyderens virksomhed rekonstrueres.

Til stk. 3

Med den foreslåede bestemmelse fastslås det, at bredbåndsudbyderen har pligt til at medvirke til opretholdelse af driften af bredbåndstjenesten samt etableringen af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Pligten til at etablere nøddrift m.v. påhviler rekonstruktøren, men idet det fx er udbyderen, der indgår aftaler med henblik på driften, herunder viderefører gensidigt bebyrdende aftaler, er der behov for at forpligte udbyderen til at medvirke til etableringen af nøddriften.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at de forpligtelser til at etablere nøddrift, der vil blive fastsat i medfør af stk. 1, ikke indebærer, at udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler af den grund videreføres, eller at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler om underleverancer m.v., der er nødvendige for at opretholde driften og etablere nøddrift. Udbyderens og kurators muligheder for at videreføre eller indtræde i gensidigt bebyrdende aftaler fremgår af konkurslovens kapitel 2 b og 7 om henholdsvis retsvirkninger af rekonstruktionsbehandling og gensidigt bebyrdende aftaler, og de regler, som fastsættes efter det foreslåede stk. 1, vil ikke ændre heri.

Træffer Erhvervsstyrelsen på baggrund af rekonstruktørs eller kurators henvendelse umiddelbart efter indledning af rekonstruktionsbehandling eller konkursdekrets afsigelse afgørelse om, at der skal etableres nøddrift, er der således mulighed for at vælge en anden underleverandør (hvis muligt) i stedet for at indtræde i en eksisterende aftale med en underleverandør. Der er imidlertid også mulighed for at videreføre eller indtræde i bredbåndsudbyderens gensidige bebyrdende aftaleforhold i medfør af konkurslovens § 12 o, stk. 1, og § 55, stk. 1. Denne sidstnævnte mulighed vil formentlig i praksis være eneste reelle mulighed for at opretholde driften. Rekonstruktør eller kurator vil samtidig med indtræden i en løbende aftale om fx masteleje i givet fald skulle benytte adgangen efter konkurslovens § 12 o stk. 4, eller § 55, stk. 3, til at opsiges aftalen med en måneds varsel (uanset et eventuelt aftalt længere varsel). Aftalen om den løbende ydelse vil således ophøre samtidigt med nøddriftsperioden.

Bredbåndsudbyderens medkontrahenter kan forlange, at kurator uden ugrundet ophold tager stilling til, om konkursboet vil indtræde i en gensidigt bebyrdende aftale, jf. konkurslovens § 55, stk. 2, 1. pkt. I almindelighed antages det, at svaret til medkontrahenten skal gives i løbet af en uge, men i nogle tilfælde bør det ske hurtigere, eksempelvis ved levering af let fordærvelige varer. Konkursloven åbner mulighed for, at parterne selv kan træffe nærmere bestemmelse om fristens længde, jf. § 55, stk. 2, 2. pkt. Fristen må dog ikke være så kort, at boet reelt ikke har mulighed for at indtræde i kontrakten. For så vidt angår rekonstruktion findes i konkurslovens § 12 o, stk. 3, en bestemmelse svarende til konkurslovens § 55, stk. 2, 1. pkt.

Til nr. 2

Overskriften i afsnit V ændres, således at et nyt kapitel 21 a kan rummes indenfor overskriften.

Til nr. 3

Til kapitel 21 a

Med det foreslåede kapitel 21 a gives mulighed for, at kommuner, som ejer et elforsyningsselskab, der primært forsyner landdistrikter og mindre byer og forsyningsområdet har væsentligt dårligere dækning med højhastighedsbredbånd end landsgennemsnittet, kan etablere kommunalt ejede kapital-selskaber med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet. Endvidere skabes der klare rammer for, at kommuner og regioner kan udleje grunde, bygninger, master m.v. til udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester (mobilselskaber) med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

Til § 60 a

Den foreslåede bestemmelse indeholder de nærmere betingelser, som giver adgang for kommuner til at etablere et kapital-selskab med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet. Der gives ikke adgang til udbud af elektroniske kommunikationstjenester. Bestemmelsen retter sig mod kommuner, der ejer et elforsyningsselskab, idet bredbåndsaktiviteter kan udnyttes i et eventuelt samarbejde mellem de kommunalt ejede selskaber omkring nedgravning af fiber- og elkabler.

Til stk. 1

Der foreslås indsat tre kumulative betingelser for at en kommune kan etablere et kapital-selskab med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet for etableringen af den kommunale udbyder. Bestemmelsen afgrænses til at gælde kommuner, der ejer elforsyningsselskaber, som primært forsyner landdistrikter og mindre byer. Det vil sige, at selskabets forsyningsområde primært er landdistrikter og mindre byer. Endvidere foreslås bestemmelsen afgrænset til forsyningsområder, hvor dækningen med højhastighedsbredbånd ligger væsentligt under landsgennemsnittet. Området vil være afgrænset til selskabets forsyningsområde. Afgrænsningen tager afsæt i, at der kan leveres ydelser på et teknologineutralt grundlag. Et forsyningsområde anses således på nuværende tidspunkt for at have en dækning med højhastighedsbredbånd, der ligger væsentligt under landsgennemsnittet, når dækningen på 30 Mbit/s download er 30 procent under landsgennemsnittet, ligesom det er vurderingen, at adgang til uploadhastigheder på minimum 5 Mbit/s vil være tilsvarende væsentligt under landsgennemsnittet. Erhvervsstyrelsen foretager vurderingen baseret på relevant statistisk materiale, herunder eksempelvis Bredbåndskortlægningen, der udarbejdes af Erhvervs- og Vækstministeriet. Vurderingen af hvad der anses for at være højhastighedsbredbånd vil løbende ændre sig i takt med den teknologiske udvikling.

Det forhold, at det kommunale selskab kun kan udbyde elektroniske kommunikationsnet betyder, at bredbåndstjenester skal udbydes af andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Udbuddet af tjenester vil ske på almindelige markedsmæssige vilkår. Det kommunale sel-

skab kan således indgå aftaler med andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester om at levere kommunikationstjenester på det kommunale selskabs net.

Til stk. 2

Med forslaget til stk. 2 stilles krav om, at aktiviteterne ikke er direkte forbundet med de kommunalt ejede elforsyningsselskaber. Herved sikres for det første, at en udvidelse af den kommunale adgang til at udbyde bredbåndsinfrastruktur afgrænses fra elforsyningslovgivningen, som først og fremmest regulerer de kommunale elforsyningsselskabers elforsyningsevne. Endvidere sikres det, at der fortsat er en klar regnskabsmæssig opsplitning mellem en kommunalt ejet udbyder af elektroniske kommunikationsnet og de øvrige kommunalt ejede forsyningsselskaber.

Kravet om, at aktiviteten skal udskilles i et selskab med begrænset ansvar, begrænser endvidere et eventuelt kommunalt tab til det udskilte kapital-selskab. Ud fra dette hensyn stilles der krav om, at kommunen skal stifte et kapital-selskab, det vil sige et aktieselskab eller et anpartsselskab, der er omfattet af selskabsloven, der stiller en række krav til ledelse, kapital, m.v., og er omfattet af årsregnskabsloven, der regulerer selskabernes regnskabsaflæggelse.

Endelig sikres gennemsigtighed i et eventuelt samarbejde mellem de kommunalt ejede selskaber omkring eksempelvis nedgravning af fiber- og elkabler. Samarbejdet mellem selskaberne vil skulle gennemføres på kommercielle vilkår, eksempelvis gennem anvendelse af de i regi af Telekommunikationsindustrien (TI) indgåede brancheaftaler om samgravning.

Til stk. 3

Med henblik på at give det kommunale bredbåndsselskab bedre adgang til låntagning foreslås det med stk. 3, at der gives kommunen mulighed for at stille garanti på kommercielle vilkår for selskabets låntagning. Ved garanti på kommercielle vilkår menes, at kommunen vil skulle opkræve garanti-provision fra selskabet i overensstemmelse med principperne i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (2008/C 155/02).

En garantistillelse indebærer, at selvom aktiviteten udskilles i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, vil et eventuelt tab i selskabet falde tilbage på kommunen. Tabet vil dog være begrænset til garantiens størrelse.

Til 60 b

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at kommuner og regioner kan indgå lejeaftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer samt adgang til bygninger, høje konstruktioner, master m.v. til brug for udbygningen af radiokommunikationsnet. Udbydere har behov for at kunne opsætte deres antennepositioner på bygninger, høje konstruktioner eller master med henblik på etablering af radiokommunikationsnet. Endvidere kan der være tale om, at kommuner og regioner udlejer et areal, hvor

udbyderen kan opsætte en mast til brug for opsætning af radioantenner.

I forhold til forslagens bestemmelse om kommuners henholdsvis regioners udlejning samt fastsættelse af lejevilkår vedrørende arealer samt adgang til bygninger, høje konstruktioner, master m.v. bemærkes, at masteloven i dag giver kommuner hjemmel til at stille krav om fælles udnyttelse af master eller andre høje konstruktioner over 8,5 meter. Dermed kan kommunen fx påbyde en byggeansøger (mobilselskab) at anvende en eksisterende mast i stedet for at opsætte sin egen og kan samtidig påbyde ejeren af denne mast at give adgang hertil. Kommuners, regioners eller statens master eller høje konstruktioner er også omfattet af disse regler.

Mastelovgivningens regulerer i øvrigt ikke kommunernes mulighed for at udleje arealer, bygninger og lignende til mobiludbydere. Kommunernes mulighed herfor skal derfor vurderes efter de almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse (de såkaldte kommunalfuldmagtsregler). Det er ikke i Økonomi- og Indenrigsministeriets praksis som øverste kommunale tilsynsmyndighed afklaret, hvorvidt kommunalfuldmagtsreglerne er hjemmel til at udleje kommunale arealer, bygninger og lignende til mobiludbydere, samt i givet fald hvilke hensyn der kan eller skal varetages i den forbindelse.

Regionerne skal varetage opgaverne på de i regionslovens § 5, stk. 1, (lovbekendtgørelse nr. 900 af 30. august 2012) nævnte områder, herunder varetagelse af regionale udviklingsopgaver. Regionerne kan, jf. bestemmelsens stk. 2, ikke varetage andre opgaver end de i stk. 1 nævnte. Dette indebærer, at kommunalfuldmagtsreglerne ikke finder tilsvarende anvendelse for regionernes opgavevaretagelse.

Med bestemmelsen fastsættes, at kommuner og regioner kan indgå aftaler om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet på markedsvilkår.

Forslaget regulerer ikke, hvilke økonomiske, regnskabsmæssige eller juridiske principper der skal lægges til grund ved vurderingen af, hvad der er markedsvilkår, idet dette i høj grad afhænger af den konkrete situation. Kommuner og regioner kan derfor efter en konkret vurdering fastsætte en lav eller ingen leje i områder, fx hvor kundegrundlaget er så spinkelt, at dette i det konkrete tilfælde afspejler markedsvilkårene i området.

Lejevilkårene, herunder lejeprisen, vil dog være underlagt de almindelige krav om saglighed, ikke-diskrimination og konkurrencefordrejning m.v.

Forslaget regulerer ikke, hvorvidt og i hvilket omfang eksisterende kontrakter om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. til brug for udbygningen af radiokommunikationsnet i områder, hvor kundegrundlaget er begrænset eller spinkelt vil kunne kræves genforhandlet i anledning af lovændringen. Dette vil bero på den konkrete kontrakt og kontraktretlige regler i øvrigt. Kan der i et konkret tilfælde kræves genforhandling, medfører forslaget ikke,

at aftalevilkår, herunder en aftalt lejepris nødvendigvis skal ændres, da lovforslaget ikke tilsigter at regulere allerede indgåede aftaler om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v.

I regi af Erhvervs- og Vækstministeriet udarbejdes en vejledning om blandt andet lejevilkår og juridiske rammer for mobilmaster og antennepositioner. Formålet med vejledningen er at skabe klarhed over området, og vejledningen kan således anvendes som inspiration for kommunerne i deres afgørelser på området.

Til § 60 c

Med den foreslåede bestemmelse gives Erhvervsstyrelsen adgang til at føre tilsyn med overholdelsen af § 60 a. Erhvervsstyrelsens tilsyn kan udøves på baggrund af en klage eller af styrelsens egen drift. Dermed sikres, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse i alle sager om overholdelse af § 60 a.

Erhvervsstyrelsens tilsyn kan munde ud i afgørelser, der kan konstatere, om reglerne er blevet overholdt, og eventuelt påbud om at foretage specificerede skridt eller ændringer for at bringe en manglende overholdelse til ophør.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af § 81, stk. 2, vil give mulighed for, at der fastsættes bestemmelser om straf i form af bøde, hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester overtræder regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 13 b og c (lovforslagets § 1, nr. 1) om, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester skal være medlem af Bredbåndsgarantiordningen, såfremt udbyderen ikke er med i en brancheaftale om finansiering af nøddrift efter reglerne i § 13 a. Endvidere foreslås der fastsat bødestraf for bredbåndsudbyderens manglende meddelelse til Erhvervsstyrelsen, hvis udbyderen melder sig ud af en brancheaftale, idet denne information er en forudsætning for, at Erhvervsstyrelsen kan påkræve medlemskab, jf. § 13 c.

Til § 2

Det foreslås, at de foreslåede ændringer i afsnit V (§ 1, nr. 2 og 3) samt § 3 træder i kraft 1. juli 2013. Øvrige dele af lovforslaget vedrørende reglerne om nøddrift træder i kraft 1. oktober 2013.

Det bemærkes i den forbindelse, at omfanget af den regulering, som erhvervs- og vækstministeren fastsætter i medfør af § 13 c afhænger af, om de relevante brancheaktører indgår en eller flere brancheaftaler om finansiering af nøddrift i tilfælde af en udbyders insolvensbehandling.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. I medfør af den gældende lov er der mulighed for ved anordning at sætte dele af den gældende lov i kraft for Grønland. Det er vurderingen, at denne mulighed ikke skal udvides til at omfatte de foreslåede bestemmelser.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som ændret ved lov nr. 250 af 21. marts 2012, § 22 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 3 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage i tilfælde af, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og bredbåndsudbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
- 2) i hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,
- 3) godkendelse af udgifter til nøddrift,
- 4) etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, hvis alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri, og
- 5) Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om nøddrift.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) at brancheaftalen skal finansiere udgifterne i forbindelse med etablering af nøddrift,
- 2) at der gennem brancheaftalen eventuelt sammen med finansiering fra Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, skal kunne ske finansiering af nøddrift for op til 40 mio. kr,
- 3) meddelelsespligt om udmeldelse for de af brancheaftalen omfattede bredbåndsudbydere,
- 4) varighed af brancheaftalen, og
- 5) opsigelse af brancheaftalen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om godkendelse af brancheaftaler.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om etablering af en Bredbåndsgarantiordning.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen finansierer nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1, kan blandt andet omfatte bestemmelser om

- 1) at udbydere omfattet af reglerne fastsat i medfør af § 13 a skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen,
- 2) at Bredbåndsgarantiordningens vedtægter samt ændringer heri skal godkendes af Erhvervsstyrelsen,
- 3) at Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til Bredbåndsgarantiordningen, og
- 4) hvordan ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen sammensættes samt forretningsordnen herfor.

Stk. 4. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren regler i medfør af stk. 1, udpeger erhvervs- og vækstministeren ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. I tilfælde af nøddrift opkræves et individuelt bidrag til finansiering af nøddrift af det enkelte medlem af Bredbåndsgarantiordningen. Bidragets størrelse afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse på medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen, som er med i en af Erhvervsstyrelsen godkendt brancheaftale, jf. § 13 b.

§ 13 d. Nøddriftsperioden regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift, jf. § 13 a, stk. 3.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller solgt med henblik på videre drift.

§ 13 e. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for op til 30 mio. kr. for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til Bredbåndsgarantiordningen etableret i medfør af § 13 c, som foreningen optager i tilfælde af, at foreningen inden for et regnskabsår har behov for at finansiere nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om bidrag til Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, stk. 2, så udgifter afholdt efter stk. 1 dækkes inden for et nærmere fastsat antal år.

Stk. 3. Det bidrag, som det enkelte medlem af Bredbåndsgarantiordningen skal betale til foreningen til finansiering af udgifter efter regler fastsat i medfør af stk. 2, afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

§ 13 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om rekonstruktørs og kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om, at der skal indsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen samt bestemmelser om infor-

mationsforpligtelser i forbindelse med etablering af nøddrift.

Stk. 3. En udbyder af elektroniske kommunikationstjenester under rekonstruktionsbehandling har pligt til at medvirke til opretholdelsen af driften af tjenesten samt etableringen af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Stk. 4. Etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk. 1 indebærer ikke, at udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler af den grund videreføres, eller at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.«

2. Afsnit V affattes således:

Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter.

»Samhusning, fælles udnyttelse af faciliteter og kommunalt udbud af elektroniske kommunikationsnet«

3. Efter § 60 indsættes:

»Kapitel 21 a

Kommunalt udbud af elektroniske kommunikationsnet

§ 60 a. Kommuner kan på kommercielle vilkår etablere og udbyde elektroniske kommunikationsnet inden for et af kommunen ejet elforsyningssselskabs forsyningsområde, når kommunen ejer et elforsyningssselskab, der:

- 1) har bevilling til at drive netvirksomhed i henhold til lov om elforsyning,
- 2) primært forsyner landdistrikter og mindre byer, og
- 3) forsyner et område, hvor dækningen med højhastighedsbredbånd ligger væsentligt under landsgennemsnittet.

Stk. 2. Kommunens aktiviteter efter stk. 1 skal udøves i et kommunalt ejet kapitalselskab, som er uafhængigt af kommunale forsyningssselskaber.

Stk. 3. Kommunen kan meddele garanti for lån, der optages af det kommunale selskab efter

stk. 2, til finansiering af selskabets investeringsudgifter.

§ 60 b. Kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet kan indgå aftaler på markedsvilkår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

§ 60 c. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af reglerne i § 60 a.«

§ 81, stk. 2.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 3, § 8, stk. 1, og §§ 9, 61 og 62 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

4. I § 81, stk. 2, indsættes efter »9, «: »13 b, 13 c, «

§ 2

§ 1, nr. 2 og 3 samt § 3 træder i kraft 1. juli 2013. § 1, nr. 1 og 4 træder i kraft 1. oktober 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.